

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Basilicae S. Mariae. Maioris De. Vrbe A. Liberio. Papa. I.
Vsque Ad. Pavlvn. V. Pont. Max Descriptio. Et. Delineatio**

Angelis, Paolo de

Roma, 1621

Cap. XI. De fundatione, dotatione, Cappellanis, Clericis, & Sacelli Ministris,
nec non priuilegijs.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13873

DE FVNDATIONE,
DOTATIONE,

Cappellanis, Clericis, & Sacelli
Ministris, nec non priuilegijs.

Cap. XI.

VM hæc possint ex Bulla dignosci, satis in præsentia duximus quædam ex ipsa eruta annotare. Ad Præsepe Iesu Christi in Basilica sanctæ Mariæ Maioris de Vrbe cum annuorum reddituum assignatione, & Iurispatronatus, ac priuilegiorum concessione. Sixtus Episcopus seruus seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam. Gloriosè, & semper Virginis Dei Genitricis Mariæ salutaris secunditatem humiliter venerantes, intra cuius castissima viscera, virtute Altissimi mirabiliter obumbrante, diuina sapientia sibi domum edificauit, summas illius laudes, & præclara in vniuersum genus humanum, sed in nos potissimum merita, & verbis, & factis quantum pro humana imbecillitate possumus libenter prædicamus.

Hanc enim Beatissimam Virginem gratie, & misericordie parentem, ab ipsa penè infantia nobis Aduocatam delegimus, cuius patrocinio, & intercessione, multis periculis erepti fuimus, multa beneficia à bonorum omnium largitore Deo accepimus. Itaque cum alias eiusdem sanctæ Virginis nomine, & miraculorum splendore, illustres Ecclesias semper in honore habuimus, tum in primis erga celeberrimam eius in Alma Vrbe Basilicam ad Præsepe Domini, quæ sanctæ Mariæ Maioris appellatur, præcipua quadam, & pia deuotione affecti sumus. Cumque consideremus sanctum Dominici Præsepis sacellum, in eadem Basilica situm, ob sacras illius Præsepis reliquias, in quo Rex gloriæ nasci non abhorruit, & infans iacuit, magna in ueneratione merito habitum, minus decenter pro loci dignitate, & sanctitate ornatum, & extructum esse: Nos cupientes tam eximium, & religiosum monumentum debito cultu, decentique ornatu augere, ac nobili adificio circumsectum communitate, opus sanè viribus nostris, & facultatum nostrarum illo quidem tempore tenuitate maius, freti ope eiusdem Deiparæ semper Virginis, & animo suscepimus, & re ipsa ag-

A gressi sumus. Nam iam pridem cum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalatus honore fungemur, loco à dilectis filijs Capitulo eiusdem Basilicæ, interueniente etiam auctoritate felicis recordationis Gregorij Pape Decimiertij prædecessoris nostri, nobis concessio, insignem Cappellam, & spatij amplitudine, & substruccionis magnificentia, Templi instar, cepimus à fundamentis edificare. Cumque edificatio feliciter procederet, eccè diuina sic disponente clementia, nullis nostris meritis, sed ipsius Beatissimæ Virginis precibus in Apostolicæ sedis fastigio locati sumus. Quare inchoatum opus tantò impensius urgentes, nullisque quamuis maximis sumptibus parcentes, Cappellam ipsam testudine sublimi plumbi laminis extrinsecus tectam, & preciosis crustis, & tegmentis marmorum, atque opere tectorio marmorato, egregijsque picturis, & sacris Imaginibus, & loco ipso congruentibus exornatam, ita demum benedicente Domino perfecimus, atque omni ex parte absoluimus, ut ipsa antiqua venerandi Præsepis adicula, multis catenationibus, colligationibus, & facturis circum adhibitis, ne parietes dissolui, nec uè opus ulla ex parte labefactari posset, magna ergatarum, & tractoriarum machinarum vi, ingenti labore, atque artificio tota simul solida, ac prorsus integra, quod factum difficillimum videbatur, veteri sede conuulsa, & in altum sublata in medium ipsius nouæ Cappelle gremium, sub eius pavimento, in locum subterraneum translata, atque asportata fuerit, ubi, & specus circum circa humili fornice concameratus, per quem D circuiui possit, extructus est gradibus ad commodum descensum in eandem sacri Præsepis adiculam, & dictum specum, hinc inde aptè positus, ut Christi fideles viri tantum, laudes, & preces Deo offerre, & Presbyteri in Altari ibidem sito missas deuotè celebrare valeant. Altare item supra ipsius adicula fornicem constituto ad missas Pontificias celebrandas. Duo præterea minora, sed tamen insignia Altaria, siue sacella, nostra itidem impensa edificata eodem modo picturis, & ornamentis magnificè excolta ad ipsius Cappella limina ab utraque parte adiunximus; unum videlicet sub sanctæ Lucie Virginis, & Martir. inuocatione dicatum, cuius festus dies, idem natalis noster est, & quam ab ineunte etate omni studio venerati, ut pro nobis apud Deum intercederet magna cum fiducia assidue precati sumus. sub cuius etiam Altari in Arca marmorea duo sanctæ Beatorum Innocentium corpuscula à Basilica sancti Pauli extra Portam Ostiensem nostro iussu translata, ritè recondi curauimus, ut ad

Interim eisdem Beatæ Virginis precibus ipse fuit Pontif. creatus, dictamque exornauit et pet fecit.

Altareque maius super adicula d. Præsepis ad missas Pontificales celebrandas constituit.

Alia etiam duo Altaria ad limina dicte cappelle adiunxit.

Vnum sub inuocatione S. Lucie cuius dies festus eam natalis ipsius fuit, et sub eo duo sanctorum Innocentii corpuscula eius iussu à Basilica sancti Pauli translata recondi iussit

Sacrosanctiss. iste Pontifex ab eius infantia B. Virginem sibi aduocatam delegit, cuiusque patrocinio multa pericula euasit.

Eius idem Ecclesiæ, et maxime Basilicam S. Mariæ Maioris de Vrbe deuotè admodum coluit.

Præsepis itaque factum in dicta Basilica minus decenter extructum, et ornatum esse videtur ipse dum Cardinalis erat B. Virginis ope ferens insignem illi cappellam edificauit.

Christi infantis cunabula iidem sancti Innocentes (flores ac primitiae Martyrum, Deoque gratissime victimae) quodammodo excubare videantur.

Alterum vero sub invocatione S. Hieronymi, cuius titulus in assumptione ad Cardinalatum, et assignatus ab eo perpetuo retentus fuit.

Post perfectum opus huius Cappellae comperit eam esse similem veteri cappellae ad Praesepe Domini in Ecclesia Bethlehemitana quod ex inspiratione divina id Pontificem fecisse videtur.

Alterum vero in honorem, & memoriam sancti Hieronymi praestantissimi Ecclesiae Doctoris, cuius titulus in Ecclesia Illyricorum fuit nobis in nostra assumptione ad Cardinalatus honorem assignatus, & perpetuo retentus, quique Praesepe Domini ita vivens coluit, ut ex hoc mundo decedens, per illud tanquam vite ianuam ad caelestem patriam commigravit. Cum igitur, Deo favente, pium huiusmodi opus iam absolutum, & ad rectum perductum foret, compertum est tandem relatione, ac testimonio fide dignorum virorum,

qui ex peregrinatione Terrae sanctae nuper in Urbem advennerunt, nobis nihil tale unquam cogitantibus, non humano consilio, sed plane divino instinctu ita contigisse, ut haec nostra Cappella, veteri Cappellae ad Praesepe Domini postea in Ecclesia Bethlehemitana, quae est in Palestina, edificio, structura, ac praecipuis suis partibus admodum similis evaserit: nam & à sinistra parte Ecclesiae ubi haec nostra sita est, & habet ediculum Praesepe Dominici subterraneam, nostra consimilem, tectam testudine, opere vermiculato ornatam, sicuti & haec est, ad quam & per gradus descensus patet: habet quoque illa Cappella marmoreum, ubi & haec nostra, pavementum. Altaria etiam prima in memoriam sanctorum Innocentium, & sanctae Catherine Virginis, & martiris, & sancti Hieronymi extructa, quemadmodum & nostra, unum in sanctae Lucia cum reliquis sanctorum Innocentium, & alterum in eiusdem sancti Hieronymi memoriam pariter erecta, ita ut ipsa gloriosa Virgo, quae olim primis sanctae huius Basilicae fundatoribus certos fines, & locum niuibus, quarum memoria in hodiernum usque diem religiose colitur, mirabiliter prescripserit, ac designavit: nunc etiam in nostra Cappella, quasi dictae Basilicae appendice extruenda, divinitus mentem nostram inspiravit, simulque suae, ac divinae voluntatis, & providentiae admirabilem minimeque obscuram dederit significationem. Demum vero nos ad Dei omnipotentis, & intemeratae Virginis partus gloriam, fidelisque populi erga Caelorum Reginam devotionem augendam, eandem Cappellam solemniter consecrari, & dedicari curavimus, atque in ea duo sepulchra exquisitissimis columnis, & lapidum varietate, opere sumptuoso, ac magnifico extruximus: quorum alterum sanctae memoriae Pio Papae V. nostro etiam praedecessore, de Christiana Republica, deque nobis optime merito, à dextris eiusdem Cappellae posuimus, ut perpetuum nostri erga eum grati, & pij animi apud poste-

In eadem cappella idem Pontifex duo sepulchra magnifice extruxit, alterum Pio Papae V. de se, et Rep. Christi, benem. à dextris cappellae posuit, alterum sibi à sinistris resecravit, aliud etiam in vestibulo dictae Cappellae pro suis consanguineis sepeliendis assignavit.

A ros monumentum extet. Alterum à sinistris, ad nostram sepulturam reservavimus: Tertium vero separatim in vestibulo dictae Cappellae, & in ipsa nave Basilicae illi contigua pro nostris duntaxat consanguineis sepeliendis assignavimus. Ut autem in eadem Cappella nostra ad ipsum sanctum Praesepe, ubi Angelorum chori, Deo gloriam, & hominibus pacem annuntiantur, & ubi nos anno praeterito cum Venerabilibus Fratribus nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus, ac alijs Episcopis, & Praelatis in Natalis Domini nocte Missarum solemniter celebravimus, assidue incrementum salutis Hostiae sacrificium pro nostra, & totius populi Christiani salute offeratur, & divinae laudes, atque officia persolvantur, ob eam causam certos Presbyteros, & Clericos, qui in Cappella, duobusque ei coniunctis sacellis, seu Altaribus praedictis Deo inseruiant, constituere decrevimus. Cum itaque sicut accepimus, sancti Ioannis de Pyro Policastren. & sancti Leonardi Salernitan. Civitatum, vel Dioc. Monasteria ordinum sancti Basilij, & sancti Benedicti, quae bonae mem. Petrus Episcopus Caietanus, & quondam Ludovicus Blanchettus Clericus ex dispensatione, & concessione Apostolica in commendam viverent respectu obtinebant, utraque commenda huiusmodi per obitum Petri Episcopi, & Ludovici praedictorum, qui apud sedem praedictam diem clausurunt extremum, cessante adhuc eo, quo ante commendam ipsam vacabat modo vacaverint, & vacant ad praesens, & dilectus Filius noster Philippus tituli sanctae Sabinae, Presbyter Cardinalis Spinula nuncupatus, qui monasterium sancti Nicolai de Butramo, dicti Ordinis sancti Basilij, Hieracensis Diocesis, ex simili concessione, & dispensatione in commendam ad eius vitam nuper obtinuerat, posteriori commenda huiusmodi, ac omni, & cuicumque iuri sibi in dicto Monasterio sancti Nicolai, illiusque regimine, & administratione, vel ad illa quomodolibet competenti, hodie in manibus nostris sponte, & liberè cesserit. Nos cessionem huiusmodi admittentes, ac Cappellam nostram praedictam ad eiusdem Redemptoris nostri laudem, & honorem, & gloriosissimae illius Genitricis, dictique sancti Praesepe memoriam, & venerationem, ac divinae cultus incrementum, competenti beneficiorum, & ministrorum Ecclesiasticorum numero stabilire, annisque redditibus pro congrua eorum sustentatione, & manutentione, onerumque illis, ac dictae nostrae Cappellae, nec non illius fabricae, & sacristiae pro tempore incumbentium supportatione necessarijs dotare volentes; verumque, & ultimum di-

Etorum

Et modo ad lau-
dem eiusdem B.
Vegnis et d.
Prælepti ven-
tationem vnam
Præposituram,
vnam Sacristiam
quatuor Cappel-
lanias, et qua-
tuor Clericatus
in dicta Cappel-
la erige et insti-
tuit.

Pro illorumque
sustentatione, re-
ditus benefici-
orum hinc descri-
ptorum eis assi-
gnat.

Et eorum monasteriorum vacationis modum, etiã si ex illo quocumque generalis reservatio etiam in corpore iuris clausa resultet presentibus pro expressis haberi. Motu proprio non ad alicuius nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex mera de liberatione, & certa scientia nostra, ac de Apostolice potestatis plenitudine in Cappella nostra predicta vnam Præposituram, que in ipsa Basilica secunda dignitas existat, hoc est, primã post Archipresbyteralem pro vno Præposito, vtriusque, vel alterius Iurium Doctore, seu in Theologia magistro, & in Presbyteratus ordine constituto, ac vnam Sacristiam pro vno Sacrista, & quatuor perpetuas sine cura Cappellanas pro quatuor perpetuis Cappellanis Presbyteris, & quatuor alia Clericatus nuncupanda perpetua simplicia beneficia Ecclesiastica pro totidem alijs Clericis nuncupandis perpetuis Beneficiatis, quorum siquidem Sacriste, Cappellanorum, & Beneficiatorum, qui Clerici nuncupantur dictus Præpositus caput existat, ac in rebus, negocijs, & actibus per eos tractandis, & faciendis primum, & digniorem locum habeat, ibidemque presit, ac tam ipse, quam predicti Sacrista, Cappellani, & Beneficiati dictæ Cappelle, prout inferius descriptum erit, deseruiant, Apostolica auctoritate tenore presentium perpetuò erigimus, & instituimus, ac eidem Cappelle nostre, illiusque fabricæ, & Sacristiæ, nec non communi massæ ipsorum Præpositi, Sacriste, Cappellanorum, & Beneficiatorum pro eorum sustentatione, & sustentatione, ac onerum illis incumbentium sustentatione singula Monasteria predicta, que Conuentu carent, ac quorum fructus, redditus, & prouentus sancti Ioannis ad quadragesimam, sancti Leonardi verò ad quinquaginta stonens auri in libris Camere Apostolicæ taxati reperiuntur, ac sancti Nicolai autem, ac illi perpetuò annexorum sancte Mariæ de Pignatario, & eiusdem sancte Mariæ de Caricis quingentorum quinquaginta ducatorum auri de Camera secundum communem estimationem valoris annui, et etiam accepimus, non excedunt, quibusuis modis, & ex quorumcumque personis, seu per liberam quorumuis cessionem, de illorum regiminibus, & administrationibus in Romana Curia, vel extra eam, etiam coram Notario publico, & testibus spontè, factas vacent: etiam si tanto tempore vacauerint, quod eorum prouiso iuxta Lateranen. statuta Concilij, aut Canonice sanctiones ad sedem predictam legitime deuoluta existat, & illa ex quavis causa ad sedem eandem specialiter, vel generaliter pertineat, & de illis Consistorialiter disponi consueuerit, seu debeat, ac super regiminibus, & ad-

A ministracionibus Monasteriorum huiusmodi inter aliquos lris, vel eorum possessorio molestia, cuius lris statum etiam presentibus haberi volumus pro expresso pendeat indecisa, cum predictis, & forsan alijs, illis annexis, eorumque membris, Grangijs, prædijs, possessionibus, decimis, primitijs, vineis, terris, agris, censibus, redditibus, prouentibus, iuribus, obventionibus, emolumentis, pertinentijs, rebus, & actionibus vniuersis, ceterisque bonis mobilibus, & immobilibus, ac se mouentibus cuiuscumque qualitatis, pretij, & valoris annui existen. ac vbiq; locorum consisten. eorumque proprietate, & dominio. Ita quod liceat Collegio Præpositi, Sacriste, Cappellanorum, & Beneficiatorum huiusmodi per se, vel alium, seu alios eorum, & dictæ nostre Cappelle, illiusque fabricæ, & Sacristiæ, suæque mensæ, seu massæ communi nominibus corporalem, realem, & actualem possessionem Monasteriorum, annexorum membrorum, Grangiarum, prædiorum possessionum, decimarum, primitiarum, vinearum, terrarum, agrorum, censuum, iurium, pertinentiarum, rerum, actionum, & bonorum huiusmodi, propria auctoritate absque spolijs, & attentatorum vitio, ac cuiuscumque Iudicis decreto, vel ministerio liberè apprehendere, & perpetuò retinere, illaque regere, & administrare, nec non fructus, &c. eorumdem percipere, exigere, & leuare, illaque in suos secundum ordinationem inferius per nos descriptam, & dictæ Cappelle nostre, illiusque fabricæ, & Sacristiæ vsus, vtilitatem, & necessitatem omninò conuertere, Diocesani loci, vel cuiuscumque alterius licentia desuper minime requisita, auctoritate, & tenore predictis, etiam perpetuò vniuersis, anneximus, & incorporamus, ac in eisdem Monasterijs sic vniuersis, eorumque Ecclesijs annexis membris, & grangijs dignitates Abbatiales, illarumque titulos, nomina, & denominationes eisdem auctoritate, & tenore similiter perpetuò supprimimus, & extinguimus, &c. De priuilegijs verò hæc sunt formalia verba.

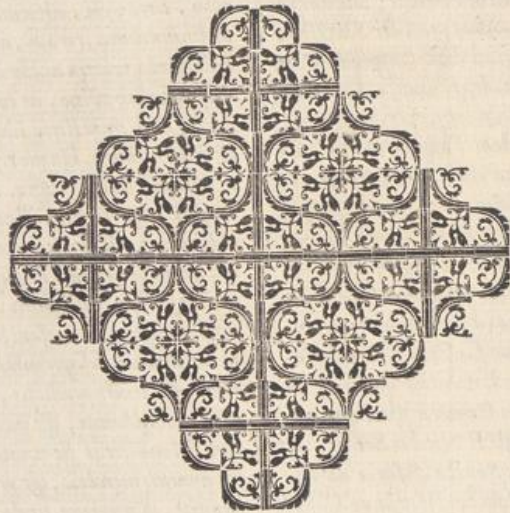
E Ad hæc Præposito, Sacriste, Cappellanis, & Beneficiatis, Clericis nuncupatis predictis, illorumque Collegio, vt omnibus, & singulis priuilegijs, immunitatibus, exemptionibus, libertatibus, præeminentijs, prerogatiuis, fauoribus, facultatibus, indultis, & alijs gratijs tam spiritualibus, quam temporalibus, quibus alij, Dignitates, Cappellanas, & alia beneficia in dicta Sancte Mariæ Maioris, & alijs eiusdem Urbis Basilicis, & Ecclesijs pro tempore obtinent. eorumque Collegia de iure, vel consuetudine,

Priuilegia, alijs in Ecclesijs vrbis dignitates huiusmodi habentibus concessa predictis etiam concedit.

tudine, aut ex privilegio, vel alias quomodolibet utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, non solum ad eorum in-

A Star, sed aequè principaliter, & pariformiter in omnibus, & per omnia uti, potiri, & gaudere liberè, & licitè valeat, auctoritate, & tenore praedictis indulgemus, &c.

FINIS LIBRI DECIMI.

BASILII